

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

OFFICE OF THE CONSTITUTIONAL COURT

เลขที่ 120 ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

โทรศัพท์ 0 2141 7777 โทรสาร 0 2143 9525

www.constitutionalcourt.or.th

120 Chaeng Wattana Rd., Laksi District, Bangkok 10210

Tel. (66) 2141 7777 Fax. (66) 2143 9525

ข่าวที่ ๑/๒๕๕๕

วันพุธที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕

เริ่มต้นศักราชใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ ศาลรัฐธรรมนูญได้ทำการพิจารณาคดีจำนวน ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ มีผลการพิจารณาคดี ดังนี้

๑. พิจารณาเรื่องฟ้องตรงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ จำนวน ๑ คำร้อง คือ เรื่องฟ้องตรงของนายสุรชัย ผั่นแก้ว (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ กรณีศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ร้องที่ขอให้เพิกถอนประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง วิธีการงดเว้นไม่เรียกเก็บภาษีสุราสำหรับสุรากลั่นชนิดสุราสามทับ (เอทานอล) ที่นำไปใช้ผสมกับน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิง โดยขอศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้ร้องเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่งหรือไม่ (คำสั่งที่ ๒/๒๕๕๕)

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า บุคคลที่จะมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามหลักเกณฑ์แห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ต้อง (๑) เป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ (๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ (๓) เป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว แต่ตามคำร้องมิได้เป็นกรณีที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

๒. พิจารณาคำร้องของศาลจังหวัดแพร่ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

ศาลจังหวัดแพร่ส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายไพศาล ชมภูมิ่ง) ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๖๓๓/๒๕๕๑ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติวิเทศพินาศ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๗ หรือไม่ (คำสั่งที่ ๑/๒๕๕๕)

ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า พระราชบัญญัติวิเทศพินาศ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓ เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการควบคุมเครื่องวิเทศพินาศ ไม่เกี่ยวกับการจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๗ รวมทั้งจำเลยมิได้โต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวมีเนื้อหาสาระที่เป็นการล่วงละเมิดศักดิ์ศรี

ความเป็นมนุษย์หรือกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพของตนเองที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จึงไม่เป็นประโยชน์ที่ศาลจะวินิจฉัย และถือเป็นคำโต้แย้งที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

๓. พิจารณาคำร้องของศาลปกครองสูงสุด ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นางสำเนียง เปรมประเสริฐ) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓๒ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ วรรคสอง หรือไม่ (คำสั่งที่ ๓/๒๕๕๕)

ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓๒ วรรคหนึ่ง เป็นบทเฉพาะกาล ซึ่งตามหลักทั่วไป เมื่อมีการตรากฎหมายขึ้นใหม่จำเป็นต้องมีบทบัญญัติที่เป็น บทเฉพาะกาลดังกล่าว เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมาย จึงเป็นไปตามหลักนิติธรรม ไม่มีกรณี ที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และถือเป็นคำโต้แย้งที่ไม่เป็นสาระสำคัญอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

๔. พิจารณาคำร้องของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) (คำสั่งที่ ๔/๒๕๕๕)

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ว่าพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) กระทบ ต่อสิทธิมนุษยชนและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) ประกอบ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า การขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) จะต้องเป็นกรณีที่มีประเด็นว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณานั้น กระทบต่อสิทธิมนุษยชน และมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แต่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ซึ่งบัญญัติให้ประธาน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาตินั้น มิได้มีการณีที่กระทบต่อสิทธิมนุษยชนแต่อย่างใด แม้ตามคำร้องจะอ้างว่า บทบัญญัติดังกล่าวมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่ก็ไม่ครบตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ สำหรับช่องทางที่ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ

จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย